

De heerlijkheid die schittert in de schande

door: J.N. Darby

“Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt en God is in Hem verheerlijkt”

Johannes 13:31

God leidt alle dingen tot Zijn heerlijkheid en tot zegen voor de Zijnen. Hij staat boven alles en de gebeurtenissen die zich ontwikkelen lopen uit, niet op wat Satan heeft gewild, maar altijd om God te verheerlijken en Zijn kinderen te zegenen. Dat geeft een diep gevoel van de trouw van de goddelijke genade. Elke keer als we boven de omstandigheden uitkijken, vinden we God, die ze overheerst en die alle dingen doet meewerken tot voltoering van Zijn grote raadsbesluiten van genade en heerlijkheid.

In de Heer Jezus ziet men dat tegelijk verwerkelijk en geopenbaard. Wij vinden in dit hoofdstuk, dat de Zoon des Mensen verheerlijkt wordt. Dat is het gevolg van de pogingen van de vijand! Het hart van de mensen kon niet verder gaan in zijn vijandschap dan Judas. *“Ik zeg u dat een van u Mij zal overleveren.”* Zei de Heer, één van u, één van mijn vrienden. In plaats van te proberen het kwaad tegen te houden, dat zich tegen Hem verheft, zegt de Heer: *“Wat je doet, doe dat snel.”* Hoe sneller hoe beter, op het punt waar de zaken zo liggen, moet alles vervuld worden, en ik moet met de misdadigers gerekend worden. Het is tijd. Op dat ogenblik voegt Hij er aan toe: *“Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt.”* Alles wat Satan heeft kunnen doen, loopt daarop uit! Voor de Heer is het de gelegenheid voor Zijn gehoorzaamheid, voor God de gelegenheid voor Zijn liefde. Hoe meer het kwaad nadert, hoe meer het, het ogenblik voor God is. Als de mens het toppunt van zijn zonde bereikt, wordt de Zoon des mensen verheerlijkt.

Naar welke kant wij ons ook wenden, wij zien de zonde van de mens. Waar men het goede zou verwachten te vinden, stelt het kwaad zich er tegenover. Bij Pilatus een onrechtvaardig vonnis, bij de Overpriesters een beschuldiging, bij de vriend het verraad. Overal wordt het goede overtroffen door het kwaad. En in het midden van dit alles schittert de heerlijkheid van de goddelijke Zoon des Mensen, die volmaakt zal schitteren op het kruis. Hij is vol tederheid voor de Zijnen, vol geduld voor Judas. Zijn volmaaktheid laat zien hoe verschrikkelijk het kwaad is, maar het hart, dat de heerlijkheid van God zoekt, vindt in Hem, ook in dit donkere toneel, een punt om op te zien. God wordt verheerlijkt in een mens: in Jezus, is de mens het middel tot verheerlijking van God en daarom krijgt Hijzelf de heerlijkheid.

De goddelijke gerechtigheid zou verheerlijkt zijn geworden door de eeuwige straf over de zonde, maar de liefde zou er dan niet zijn plaats hebben gehad. In Christus worden de liefde en de gerechtigheid tezamen geopenbaard. Hij offert zich vrijwillig, opdat beide in hun uitgestrektheid zouden worden geopenbaard. Hoe meer Satan en de mens aantoonde dat zij totaal tegenstrijdig waren aan deze gerechtigheid en liefde, hoe meer Hij beantwoordde aan de goddelijke kenmerken, hoe meer Hij God verheerlijkte. Hij ontmoet lafheid, ongerechtigheid, verraad, maar in Hem wordt altijd dezelfde liefde gevonden. Een volmaakt overwicht over het kwaad; hoe meer dit kwaad zich openbaart, hoe meer Hij Zijn geduld en trouw aan God, Zijn Vader, openbaart.

Zo leiden de gebeurtenissen tot volle heerlijkheid van God. Zij leiden ook ons tot onze zegen. Wat er op lijkt, dat het scheiding brengt tussen ons en de Heer, wordt voor Hem de gelegenheid, de trouw en de kracht van Zijn liefde te tonen. Dat zien we aan het begin van het hoofdstuk. Satan heeft het kwaad gebracht tot het punt, dat de Heer verraden zal worden door één van de Zijnen en op dat ogenblik zien we de Heer ingaan in al Zijn heerlijkheid. [*“dat Hij van God was uitgegaan en tot God heenging”*(3)] Maar Hij scheidt ons niet van Hemzelf. *“Gij zijt rein”* zegt Hij tot de Zijnen. En als er bezoedeling is aangetroffen tijdens hun wandel, wast Hij hun de voeten. Dat is een wondervol toneel. Hij wordt verraden. Hij zal niet meer met Zijn discipelen aan tafel aanzitten. Hij verlaat deze wereld. Dat zou dus volledige, eeuwige scheiding betekenen tussen Christus en de mens, om dit verraad? Verre van dat. Hij zal zich met hen bezighouden, met hun ellende met hun vuile voeten, Hij wil, dat er geen smet zich aan hun hecht, omdat Hij ze in de heerlijkheid wil hebben, waar Hij heen gaat. Niets moet overblijven, van de gevolgen van de wandel op aarde, dat in tegenspraak is met het karakter van de hemel.

Welnu, ik herhaal, het verraad van Judas, de ontplooiing van de macht van Satan, schijnbaar doelmatig om ons van de Heer te scheiden, loopt uit op deze kostbare openbaring. Zo komt God tussenbeide in de dingen van deze wereld, opdat alle helderheid en alle volmaaktheid van deze werkzame liefde zou schitteren, die werkt tot voltoering van Zijn eeuwige

raadsbesluiten van genade, door zich zelfs te bedienen van de pogingen van de tegenstander.

Onze rust bestaat hierin, dat onze harten blijven bij Hem, die ons al die goedheid van God openbaart. Als ik aan de ene kant de volledige scheiding zie, tussen het hart van de mens en de reinheid van de hemel, dan zie ik tegelijkertijd de Heer Jezus, die mij geschikt maakt voor de hemel. Ik zie het goede tegenover het

kwaad, en overvloediger als het kwaad overvloedig is. Zelfs de gedachte aan het kwaad kan het hart niet in beslag nemen, als het hart begrijpt, dat, hoe meer het zich openbaart, hoe meer de genade van de Heer Jezus het hart overheerst. Laat God ons geven, altijd meer te bestuderen, wat de Heer Jezus is geweest en dat onze harten gevoed worden met Zijn kostbare persoon

Oorsprong: [Le Messager Évangélique 1925-141](#)

Titel: [Médit. De J.N.D. No 230 - La gloire brillant dans la honte](#)